

نقش موثر تشکل های غیردولتی در توسعه صنعت پسته آمریکا

او بیان داشت: هدف از تشکیل این سازمان غیردولتی اوین بود که کیفیت پسته را در آن زمان بهبود بدهند. تولیدکننده هایی بودند که پسته را با کیفیت خیلی پایین عرضه می کردند و این باعث تحیلی رفتن بازار شده بود و برای آینده بازار بسیار پسر بود. عده ای از تولیدکننده ها پسته لکه دار را با مواد شیمیایی سفید می کردند و پسته می کردند. این باعث عدم اعتماد عده ای زیادی از مصرف کننده ها و کسادی بازار شده بود. در این تشکل توافق کردند که با مواد شیمیایی، پسته لکه دار را سفید نکنند و در ضمن روی محصول برجستی مبنی بر مکانیک خندان بودن یا طبیعی خندان بودن را صادقانه نصب کنند. اعضا هم به این توافق پابند بودند.

او با بیان این که حتی در کالیفرنیا هم بعضی اوقات همکاری پایدار نیست، گفت: سال ۲۰۰۵ پارامونت که بزرگترین تولیدکننده ای آن زمان بود، از توافق نامه کناره گیری کرد و متسافنه این تشکل هم منحل شد؛ چرا که سهم این تشکل در صنعت از حد توافق دولت کالیفرنیا با صنعت پایین تر آمد و دولت کالیفرنیا این تشکل را منحل کرد.

او افزود: شاید شما در ایران از CPEC شناختی نداشته باشید. CPEC که مخفف شورای صادرات پسته کالیفرنیا است، تشکلی از فرآوری کننده ها و تجار عمده پسته است که ۶ عضو دارد. این تشکل ارائه دهنده رهنمود به صنعت پسته و حمایت از آن در رابطه با تعیین قیمت ها، شرایط بازار و سیاست گذاری در صادرات می باشد. به نظر من این تشکل خیلی برای فعالان ایران مهم است. چون این تشکل باعث همگنی و استحکام قیمت

در بازار می شود و این برای آینده پسته مهم است. او بیان داشت: ACP کمیته اجرایی پسته نام دارد که در سال ۲۰۰۵ زیر نظر وزارت کشاورزی آمریکا شکل گرفت و از نظر قانونی عضویت در آن توسط دولت مرکزی آمریکا الزام شده و برای توسعه بازاریابی پسته در دنیا فعالیت می کند. هیأت مدیره این تشکل یازده نفر هستند؛ هشت نفر تولیدکننده که توسط تولیدکنندگان انتخاب می شوند، دو نفر تاجر و فرآوری کننده که توسط تجار و فرآوری کنندگان انتخاب می شوند و یک نفر که از طرف مردم کالیفرنیا انتخاب می شود و نماینده مردم است. اهداف این تشکل، تصمیم امنیت غذایی به خصوص آرمایش افلاتوكسین برای کل پسته ای است که در آمریکا توزیع و صادرات می شود، علاوه بر آن مسوولیت جمع آوری آمار در مورد تولید، مصرف داخلی و خارج از آمریکا را نیز بهمده دارد. این تشکل هیچ نوع تبلیغات یا ترویج تولید انجام نمی دهد.

او یادآور شد: بعد از آن هم تشکل های دیگری آمدند و رفتند. مثلاً کمیسیون پسته کالیفرنیا، هیأت پسته کالیفرنیا و انجمن پسته غرب آمریکا دیگر وجود ندارند، اما تشکل های Ad-Administrative Committee for Pistachios (ACP), California Pistachio Research Board (CPRB), California Pistachio Export Council (CPEC) هنوز فعال هستند. این فعل صنعت پسته کالیفرنیا خاطر نشان کرد: انجمن پسته کالیفرنیا در سال ۱۹۷۸ شکل گرفت و تا سال ۱۹۸۱ فعال بود. در سال ۱۹۸۱ کمیسیون پسته کالیفرنیا به جای این تشکل تأسیس شد و تمرکزش در رابطه با دولت ایالتی و دولت مرکزی و مسائل تولید پسته بود. انجمن پسته کالیفرنیا که در سال ۱۹۸۱ غیرفعال شده بود در سال ۱۹۸۹ نامش را به انجمن پسته غرب آمریکا تغییر داد و در سال ۲۰۰۷ که کمیسیون پسته کالیفرنیا منحل شد انجمن پسته غرب آمریکا مجدداً جای آن را گرفت.

او ادامه داد: کمیسیون پسته کالیفرنیا بر تبلیغات کلی برای ترویج مصرف پسته، تحقیقات مربوط به ارزش غذایی پسته و کمک به تولید پسته تمرکز داشت که اینها در سال ۱۹۸۱ شکل گرفت که یک تشکل اجرایی برای بازارها بود و برای ۲۶ سال فعال بود. اهداف اصلی CPC پشتیبانی از انجام تحقیقات جهت بهبود شرایط تولید و تضمین کمیت و کیفیت محصول تولیدی، ترویج و سازماندهی تبلیغات جهت معروفی و افزایش محبوبیت و فروش پسته به مصرف کنندگان خشکبار (۷۵ تا ۸۰ درصد کل بودجه این تشکل از این میزان) صرف فعالیت بازاریابی می شد، رایزنی با مسؤولان دولت مرکزی آمریکا جهت تقلیل تعریفه های گمرکی کشورهای واردکننده پسته کالیفرنیا و اعمال تعرفه های بازارنده جهت جلوگیری از ورود پسته ایران به بازار از این میزان بود.

نیکولز افزود: California Pistachio Board (CPB) یعنی هیأت پسته کالیفرنیا در سال ۱۹۹۴ شکل گرفت و یک تشکل اختیاری بود برای اشخاصی که در تجارت و فرآوری پسته نقش داشتند؛ نه برای بازار داخل آمریکا بود.

او ادامه داد: CPRB مخفف تشكیل "هیأت تحقیقات پسته کالیفرنیا" است که در سال ۲۰۰۷ به وجود آمد تا جای خالی بخشی از فعالیت های کمیسیون پسته آمریکا (CPC) که در همان سال منحل شده بود، را پر کند. CPRB فقط در کالیفرنیا فعال است و به تحقیقات در مورد تولید مربوط می شود.

او با بیان این که در صنعت پسته کالیفرنیا تشكیل هایی وجود دارد که عضویت در آن ها از نظر قانونی الزامی و برخی اختیاری است، گفت: در دو تشكیل ACP و CPRB اعضا هر پنج سال یکبار رأی می دهند که آیا فعالیت این تشكیل ادامه یابد یا نه. دلیل این امر هم آن است که مطمئن شویم این تشكیل ها اعضا را نمایندگی می کنند. در برگزاری انتخابات، وزن آرا براساس میزان تولید و تعداد اعضا است.

نیکولز خاطر نشان کرد: حق عضویت توسط اعضا هیأت مدیره این تشكیل ها مشخص می شود و در چهار سال گذشته ثابت بوده است. کل رقم حاصل از حق عضویت در مورد ACP حدود پانصد هزار دلار است و در مورد CPRB که مسؤول تحقیقات تولید است یک میلیون دلار است.

در سال ۲۰۱۱ انجمن پسته غرب آمریکا به "انجمن باغداران پسته آمریکا" APG تغییر نام داد. تشكیل تولیدکنندگان پسته آمریکا APG خیلی شبیه انجمن پسته ایران است. APG نماینده حدود ۳۸ درصد تولید و ۴۶ درصد فرآوری کنندگان / تجار آمریکا است و شرکت پارامونت بزرگترین تولیدکننده آمریکا در این تشكیل حضور ندارد.

یکی از هدف های مهم APG، امکان بازگشت بیشتر

سرمایه به تولیدکننده هاست. یک راه رسیدن به این هدف بالا بردن تقاضا است. این تشكیل برنامه هایی دارد که اعضا به صورت انفرادی نمی توانند خودشان انجام بدهند؛ شامل تحقیقات درباره ارزش غذایی پسته، تبلیغات کلی برای پسته، ترویج بازار و رابطه با تشكیل های دولتی به خصوص برای پایین آوردن گمرک در

کشورهایی که پسته به آن کشورها صادر می شود.

او با بیان این که در کالیفرنیا فرآوری کننده ها و تجار خیلی اوقات یکی هستند و جدا نیستند، گفت: در سال محصولی ۲۰۱۲، در این تشكیل ۷ میلیون و ۸۰۰ هزار دلار از اعضا جمع آوری شد. این تشكیل از دولت آمریکا نیز تقاضای کمک های مالی کرد و در سال ۲۰۱۲، یک میلیون و ۲۰۰ هزار دلار از این طریق به دست آورد. از کل دارایی که جمع شد حدود ۶ میلیون و ۹۰۰ هزار دلار برای مسائل مربوط به بازاریابی و ترویج پسته، ۸۹۰ هزار دلار برای تحقیق در رابطه با ارزش مواد غذایی و بهبود وضعیت مصرف کننده، ۸۲۰ هزار دلار برای جذب و ارتباط با اعضا و ۴۰۰ هزار دلار برای رابطه با ارگان های دولتی مصرف شد.

نیکولز اظهار داشت: تنها دلیلی که این سیستم کار می کند این است که در کل کالیفرنیا فقط ۲۰ تاجر و فرآوری کننده هست و ۹۹ درصد کل تولید از طریق ۶ نفر از این تجار به بازار می رسد.

او با اذعان به این که در گذشته اختلافات زیادی در داخل صنعت پسته کالیفرنیا برای تبلیغات و گسترش بازار و بازاریابی وجود داشت، خاطر نشان کرد: از وضعیت فعلی نسبتا راضی هستیم و این تشكیل برای اعضا خوب کار می کند.

او در بخش دیگری از سخنان خود در خصوص تولید پسته در کالیفرنیا گفت: تولید پسته در کالیفرنیا سیار خاص است و دو نوع مالکیت وجود دارد. نوع اول آنکه مالک، مدیر باغ نیست. نوع دوم؛ مالک و مدیر باغ یک نفر است.

او با اشاره به فعالیت شرکت نیکولزفارمز که در شمار نوع دوم است، گفت: در بعضی موارد مثل کنترل آفات، هرس و ... پیمانکاران به ما خدمات می دهند. ما کارشناسانی داریم که به ما توصیه می دهند در مورد اینکه چه نوع مبارزه ای کنیم، آیا سم پاشی هوایی انجام دهیم یا نه؟ و به چه صورت این کار را انجام دهیم. برای تامین نیزیو انسانی هم قراردادهای کارگری بسته می شود تا برای کارهای کشاورزی کارگر در اختیار ما گذاشته شود. در عین حال کارگرانی نیز به صورت استخدامی با ما همکاری دارند.

او افزود: در نوع دوم تولید، فعالیت باغی را سرمایه گذار انجام نمی دهد، مثلا شرکت بلک ول تمام امور باگداری موسسه بازنیستگی کارمندان دولت ایالت ایلینویز (که سرمایه گذار است) را مدیریت می کند.

او اظهار داشت: ۹۷ درصد کل پسته کالیفرنیا در نیمه جنوبی ایالت تولید می شود، این وضعیت شیوه ایران است. در شمال آب بیشتر است ولی مطمئن نیستیم که این ناحیه بهترین ناحیه برای تولید باشد. او با اشاره به قابل ملاحظه نبودن میزان تولید در ایالات نیومکزیکو و آریزونا و تولید ۲ درصد پسته آمریکا در این ایالتهای، گفت: جاهای جدیدی به عنوان منطقه تازه تولید در آمریکا مورد بحث نیست.